

kan i Virkeligheden ikke søge andre Steder hen. Jeg skal i denne Forbindelse til Slutning minde om, at saa vidt jeg ved — og jeg tror, at disse Oplysninger ere paalidelige —, har Kolding Byraad ingenlunde taget det Tilsagn tilbage, som det i sin Tid har givet om at yde et Bidrag paa 48,000 Kr. til en Bane fra Grindsted til Lunderskov, og efter min Mening ville i alt Fald Kolding Bys Interesser, som Købstad betragtet slet ikke blive vanrøgtede ved, at der bliver anlagt en Jernbane fra Grindsted til Lunderskov. Jeg skal derfor vedblivende anbefale det høje Ting at stemme for det Ændringsforslag, jeg har stillet under Nr. 42 i Betænkningen om Anlægget af en Jernbane fra Grindsted til Lunderskov.

Den højtærede Trafikminister kom med forskellige Bemærkninger anghaaende mit Forslag til en Værdistigningsskat. Den højtærede Minister udtalte, at de 20 Aar toge al Saft og Kraft af Forslaget. Det var der, Ministeren kom med de kendte Indvendinger: at man vilde spekulere med Jorden i den Tid og udsætte Sagen, til de 20 Aar vare gaaede. Men i øvrigt tilføjede Ministeren, hvad der var meget rigtigt, at jeg vistnok ikke lægger særlig stor Vægt paa, at Tidsgrænsen netop skal være 20 Aar. Det indrømmer jeg, at det gør jeg ikke; det er mig ligegyldigt, om man sætter 20, 25, 30 eller 50 Aar, alt eftersom man vil behage; men naar jeg har sagt 20 Aar, er det, fordi jeg har fundet det ganske overflødig at sætte et længere Tidsrum end 20 Aar, idet jeg gaar ud fra — som jeg ogsaa sagde i Aftes —, at hvis vi faa en Værdistigningsskat i en særlig Lov for visse Egne af Landet, og der saa bliver en Lovgivning paa dette Omraade inden Udløbet af 20 Aar, saa er det uden Betydning, at vi paa nærværende Tidspunkt bestemme, at en Værdistigningsskat ved de Baneanlæg, som skulle anlægges i Henhold til denne Lov, begrænses til et Tidsrum af 20 Aar.

Den højtærede Minister mener, at der efter den af mig foreslaaede Ordning vil kunne foregaa Bedragerier, idet der i Skøder og Købekontrakter kan angives andre Summer end de virkelige. Det er muligt; der vil altid i Samfundet være Folk, i hvis Interesse det vil ligge at omgaa eller bryde en Lov; en Del af de Love, som vi have her i Samfundet, ere jo Genstand for Omgaaelse og Brud ved adskillige Lejligheder; men det betragte vi i og for sig ikke som en Fejl ved Lovene, men derimod mene vi, at Fejlen ligger

hos de Mennesker, som ikke holde sig Lovene efterrettelig. Jeg vil dog sige, at lignende Bedragerier udsætter man sig jo for, og vil man vel ogsaa blive Genstand for i Øjeblikket; der er vel ogsaa i Øjeblikket Mennesker, der have Lyst til i Skøder og Købekontrakter at opføre mindre Summer end dem, en Ejendom er købt eller solgt for, for at spare noget af de Omkostninger, som hvile paa Omsætningen med faste Ejendomme, for at komme til at udrede mindre Beløb i Stempelafgift af Skødet og i Tinglæsningsgebyr. Men saadanne Unoder i Retning af at bryde Loven fandt man vel nok paa Midler til at forebygge, hvis denne Lov blev gennemført og blev til Virkelighed. Den højtærede Minister anfører fremdeles, at Salgssummen er ingenlunde et sundt og paalideligt Udtryk for en Ejendoms virkelige Værdi, idet en Ejendoms Salgssum kan være for lav, fordi Ejeren kan være nødt til at sælge den. Ja, det er maaske muligt, men hvis man i saa Tilfælde alligevel vil afkræve Ejeren en Værdistigningsafgift, der er baseret paa en højere Vurdering end det, Ejendommen bliver solgt til, saa kommer jo netop det uretfærdige og vilkaarlige frem, som kan begaas i Henhold til Lovforslaget, thi saa kommer den paagældende Ejer jo virkelig til at udrede mere end Halvdelen. Jeg indrømmer naturligvis, at han ikke kommer til at udrede det hele; det vil i alt Fald ikke godt kunne tænkes; thi naar man kun tager Halvdelen, vil der altid være noget at løbe paa; men at man i adskillige Tilfælde kan risikere at komme til at tage mere end Halvdelen, indrømmede den højtærede Trafikminister ogsaa i Fjor, da det foreliggende Lovforslag var til Behandling. Thi Ministeren begrundede netop ogsaa, at man kun skulde tage Halvdelen, dermed, at man vilde i alt Fald saa blive paa den sikre Side med Hensyn til, at man ikke vilde tage mere hos vedkommende Grundejer, end der maatte siges at være forsvarligt.

Ministeren mener endvidere, at Grundejerne kunne bygge og leje ud. Det er rimeligt nok. Jeg indrømmer i øvrigt, at denne Tanke om, at man maaske ogsaa skulde beskatte den forøgede Indtægt, som kunde faas ved Udleje og lignende, maaske ogsaa burde finde Optagelse i Lovforslaget. Men hvis man vil beskatte den forøgede Indtægt, som en Ejendom kan have gennem sin Brugsværdi, tror jeg, at vi alligevel komme ind i et Uføre og ind i noget, som er saa indviklet, at man neppe vil være i Stand til at yde fuld Retfærdig-